

Обр. 1. Карта на северната част от землището на с. Съдиево с местоположението на Злата могила.

Figure 1. Map of the North part of the territory of the village of Sadievo, and location of the Zlata mogila mound.

конусообразна могила“ (Велков 1931, 45).

Могилата отстои на 1°650 м от административния център на селото в посока ССЗ - 332°. Разположена е на 164 м н. в. Има диаметър в основата 92 м и височина 17,60 м.¹ Тези размери поставят могилата сред 50-те най-големи надгробни могили в България (Китов/Агре 2002, 110).

Югоизточно (120°) на 60 м от геометричния център на могилата (ГЦМ) и на 14 м от основата ѝ, в края на м. февруари 2004 г. иманяри попадат на

открити оброчни плочки на Тракийския конник. Предполага се, че там е съществувало светилище (Борисов 1980, 17-18). В района има регистрирани и останки от средновековни селища и гробове, с проучено през 1986 г. ранно средновековно жилище от Б. Борисов (Шейлева 1998, 93-112).

Южно и югозападно от античния обект в местността „Трите могили“ се намира могилен некропол с видими на повърхността три могили. Най-голямата от тях е в района на пасище и е известна с името „Злата“ могила (Алтън тепе).

Спомената е с това име от Х. и К. Шкорпил, които я посочват и като една от най-високите могили в България (Шкорпил 1898, 5). Ив. Велков я описва като „Грамадна

¹ Автоматизирана информационна система за Археологическа карта на България - № 374 на Исторически музей – Нова Загора. Югоизточно (120°) на 60 м. от геометричния център на могилата (ГЦМ) и на 14 м. от основата ѝ, в края на м. февруари 2004 г. иманяри попадат на колесници и коне.